

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Narratio comica de amicitia Damonis ac Pythiae

Omichius, Franciscus

Noribergae, 1617

Actus V. Scena 3

[urn:nbn:de:bsz:31-138648](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-138648)

sime Affinis, stat sententia, ut à nobis digrediaris: I fanè, quò te fides ac jusjurandum tuum vocat. Quanquam vehementer nos illud perturbat, quòd malevolorum machinationibus & calumniis in has arumnas incideris. Speramus tamen, innocentiam tuam tandem à propitio aliquo numine resectum iri, & bonam causam adhuc triumphaturam.

Ad mandata ac postulata tua quod attinet: ne dubita, quin ita tutelam simus administraturi, ut bonorum virorum officium præsticisse meritò judicemur.

Actus V. Scena 3.

DAMON, UXOR, FILIOLUS ET FILIOLA, PHILOXENUS.

Confectis ergo, ut volebam, negotiis domesticis: properè jam iter longinquum ingredi necesse est.

Quamobrem, ô suavissima uxor mea quam ipsa luce chariorem habui, & ut propriam carnem fovi: Et à qua vicissim amatus cultusq; fui, ut par erat: tibi gratiam habeo pro fide conjugali, quovis tempore à te mihi declarata. Teq; majorem

in modum rogo , ut communes liberos
pro more tuo ames , & honestis moribus
informari cures. Negotia domestica , &
rationes pecuniarum omnes peculiari li-
bello comprehendendi , quem propinquis
tuis tradidi. Ii enim liberorum nostro-
rum tutores, ac tui curatores erunt: & vos
quibuscunq; modis poterunt , juvabunt
ac sublevabunt.

Quamobrem animo ejice curam ac
solicitudinem omnem. Bene ac felici-
ter vale, mea lux.

Uxor. Si ullis precibus locus est, mi-
vir, ô præsidium & dulce decus meum:
oro atq; obsecro, ut vitæ tuæ parcas, nec
memiseram mulierem, ac hos tenellos
liberos tuos in eas angustias redigas, ex
quibus expedire nos nunquam possumus.
Propone tibi quæso, marite optime, quæ
viduarum fors sit, quàm contemnantur
& negligantur, immò illudantur ab omni-
bus, adeò quidem, ut ne panis frustulo, aut
aquæ haustu illorum indigentia succur-
ratur. Cogita insuper, quàm sprete & ab-
jecte jaceant hominum doctorum orpha-
ni liberi: quos ne alloquio quidem digna-

tur quisquam. Tantum abest, ut auxilio eos sublevare paratus sit. Hæc per Deos immortales, cum animo tuo repetas, mi vir, neq; me cum parvulis destituas.

DAMON. Non potest revocari propositum, aut iter meum differri. Quapropter mea conjunx, æquo animo hanc sortem tuam perfer. Et vos dulcissimi liberi bene valete ac vivite. Speraveram quidem futurum, ut vos meâ cohortatione & exemplo in viam virtutis deduceremini, ut solatium & columnen essetis senectutis nostræ. Verùm illa spes jam decollavit. Itaque adeste, & ultimum vale mihi dicite, basiolumq; discedenti figite.

FILIOIUS. Absit, mellitissime Pater, absit, ut à nobis discedas. Quin potius tu domi nostræ diutius commoraris, & cum suavissimâ materculâ vivis. Nam quid est, quod tam procul à nobis discedere cupias? Mane, mane, mi pater, ne te fortè immanes lupi, aut ursi in silvis adorianur atq; dilanient & nos eâ ratione parente charissimo orbatu esse cogamur.

UXOR. Ni hæc animum tuum emolliant: ferreus oportet, aut è scopulis natus sis,

qui harum miseriarum fuerunt auctores :
optimumq; maritum meum, quem eheu
postremum jam vidi, in capitis inevitabile
discrimen adduxerunt! ô dolor, ô miseria!
ô summe Jupiter, tu causam justam
adversus improbos defende. Tu inson-
tem virum meum indigno supplicio eripe.
Tu enim è caelo omnes mortalium
res justis oculis aspicias: tu hominum frau-
dulentorum artes intelligis & judicas. Ego
verò infelix interim crucior. Ah tene me
obsecro, ne cadam.

PHILOXEN. Ingredere in ædes, mea
soror, & quieto sis animo. Confido enim,
virum tuum indemnem futurum. Sceler-
atos autem istos pœnam admissi facino-
ris non effugituros. Durato igitur, & re-
bus temet servato secundis.

Actus V. Scena 4.

PHILETUS, HYBRISTES, MISOPHI-
LOSOPHUS, PHILOTYRANNUS.
DIONYSIUS, DROMO.

Hic equidem, ô Amici, vicesimus dies
est, ex quo hinc Regis cum venia dis-
cessit Damon. At illum rediisse, nondum
potui cognoscere. Hy-